

Stede, i alt Fald ikke under opadgaaende Konjunkturer, Konjunkturer som dem, vi har levet under i de senere Aar. Der er ingen Tvivl om, at det har været i høj Grad til Ugunst for Statskassen i de senere Aar, at man har faaet den nye Regel efter Stempel- loven af 1911 at beregne Stemplet efter.

Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa, at begge disse Beregningsmaader skal kombineres: Stemplet skal beregnes efter Købesummen, naar denne er større end Skyldværdien, og i modsat Fald efter Skyldværdien. Efter dette Forslag maa det indrømmes, at Staten i alle Tilfælde vil kunne faa det, der kan tilkomme den. I enkelte Tilfælde kan den maaske faa lidt mere, nemlig naar der atter kommer nedad- gaaende Konjunkturer, hvad der jo kommer, og under disse Forhold kan det nok tænkes, at en Ejendom kan blive solgt til en Købe- sum, der virkelig reelt er lavere end Skyld- værdien. Alligevel finder jeg, det kan være ret rimeligt at gaa til den nye Maade at beregne Stemplet paa, og jeg skal i hvert Fald ikke for mit Vedkommende gøre nogen Indvending derimod. Man kunde jo sige, at den logiske Konsekvens af at gaa tilbage til at beregne efter Købesummen burde være, at man saa i alle Tilfælde maatte lægge Købesummen til Grund. Men jeg skal dog for mit Vedkommende ikke paa det nuværende Tidspunkt indvende noget imod, at man sætter Skyldværdien ind som det Minimum, hvorefter Stempelafgiften i alle Tilfælde maa beregnes.

De foreslaaede Forandringer i Tinglæs- ningsafgifterne er en Konsekvens af Forandringerne i Stempeloven, og den foreslaaede Forandring i Tinglæsningsafgif- terne kan jeg derfor ogsaa billige. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale Lov- forslaget til Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger. Skulde Lovforslaget i nogen Maade kunne bidrage til at hemme den meget stærke Spekulation, der for Tiden er i Ejendomme, vilde det jo ogsaa være en Vinding. Meget kan Lovforslaget vel ikke hjælpe i denne Henseende, men det er i alt Fald sikkert nok, at Lovforslaget ikke vil bidrage til yderligere at fremme Spekulationen.

Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det andet Lovforslag, der gaar ud paa at forhøje Stempelafgiften af Spille- kort fra 25 Øre pr. Spil til 1 Kr. pr. Spil. Denne Forhøjelse ventes, som den højt- ærede Finansminister nu gjorde opmærk- som paa, at kunne indbringe Statskassen 400 000 Kr. i forøget Indtægt. Det er ikke nogen svimlende Sum, men det er dog

en Sum, der er værd at tage med i disse Tider, saa meget mere som Spillekort er et Objekt, som det er naturligt at forøge Beskatningen paa. Hvor meget det andet Lovforslag, om Forandringen i Stempel- afgiften ved Overdragelse af faste Ejen- domme kan give i forøget Indtægt, er det, som den højtærede Minister udtalte, umuligt at sige noget om. Men saalænge der handles saa stærkt med Ejendomme, som der har været handlet i den sidste Tid, og saa længe Priserne paa Ejendomme er saa store, som de har været i den sidste Tid, er der ingen Tvivl om, at denne forandrede Maade at beregne Stemplet paa ved Overdragelse af faste Ejendomme vil give ikke ubetydeligt i Statskassen. Jeg kan altsaa paa mit Partis Vegne anbefale begge Lovforslagene til hurtig og ufor- andret Vedtagelse.

Oluf Jensen: Efter Stempeloven af 1861 var Regelen den, at Stemplet skulde beregnes efter det for den solgte Ejendom betingede eller givne Vederlag. Der blev saa, da den nye Stempellov skulde udarbejdes, nedsat en Kommission, og det var denne Kommission, som foreslog denne Regel forandret, saaledes at Stemplet her- efter skulde beregnes efter Ejendomskyld- værdien. Da Lovforslaget af 1911 i sin Tid var til Behandling her i Landstinget, blev der fra enkelte af de konservative Medlem- mers Side meget stærkt insisteret paa, at man blev ved den gamle Regel, idet man den Gang indsaa, at Staten vilde lide Tab, hvis man gik over til Ejendomsskyld- værdien. Det glæder mig derfor, at dette Lovforslag foreligger her i Dag. Det er givet, at i de Aar, som er gaaet, har Staten mistet ikke saa lidt ved, at Ejendoms- skylden er blevet lagt til Grund i Stedet for det betingede eller givne Vederlag. Naar man har haft Lejlighed til at se Skøder, som er indsendte til Stempling, vil man næsten ikke finde et eneste Skøde, uden at Købesummen har overskrædet Ejendoms- skyldværdien. Det er ikke noget, der blot har været Tilfældet i disse ekstraordinære Tider, men det har været Tilfældet, lige siden Loven af 1911 blev vedtaget. Derfor kan jeg paa mit Partis Vegne fuldt ud til- træde, at man gaar tilbage til den gamle Bestemmelse, at Stempel for Skøder og Købekontrakter beregnes efter det be- tingede eller tilsagte Vederlag. Men jeg synes ogsaa, at man da maa være konse- kvent og tage Skridtet fuldt ud og ikke ind- føre den Bestemmelse i Lovforslaget, som siger, at der skal mindst udredes Stempel-